

[Gottschalck-Hansen.]

jo ikke mindre, da den højtærede minister førte ordet — at vi skulle ikke være sikre på, at regeringen ville gennemføre lovfor-
slaget, hvis venstre og de konservative gik imod. Ja, ja; så er det, ligesom vi er blevet mere klar over, hvor vi er henne. Jeg skal stadig tilsige samarbejde i udvalget, men ministeren har altså ligesom løftet en flig for fremtiden, og vi kan se, at der måske opstår den situation, at noget, der ikke er levedygtigt, skal afvikles. Jeg har mærket mig ministerens udtalelse.

Vagn Bro: Det er ofte meget interessante ting, man hører i den senere tid. Jeg hører således, at den højtærede minister ikke er sikker på, at lovfor-
slaget gennemføres, hvis oppositionen ikke går med. Det skal jeg overtænke og bringe videre, og så skal jeg i øvrigt sige, at det er muligt, at vi kunne finde frem ad andre veje, og det er rimeligt, at vi drøfter dette i udvalget.

Den højtærede minister talte til indledning om statsdrift kontra privatdrift. Jeg er selvsagt tilhænger af privat drift, men jeg må sige, at privat drift for offentlige midler, bl. a. med de resultater, som et par af de nævnte engagementer har fået til følge, er jeg sandelig modstander af, det kan jeg forsikre for. Det er derfor, vi har fremsat vore bemærkninger.

Den højtærede minister talte om de dårlige resultater, og jeg synes, at hvis ministeren også mener, at de er dårlige, så må vi dog se i fællesskab at få ændret på det. Det kan ikke nytte, at den højtærede minister siger, at vi andre optræder som bagkloge. Det eneste, oppositionen og folketinget har som grundlag, er embedsmandsberetningen, og i denne kritiseres SAS-hotellet med ord, som i og for sig ikke henviser til, at det har arbejdet for kort. Med hensyn til virksomheden i Mexiko bruger beretningen det udtryk, at det viser sig, at oplysningerne har været forkerte. Det må dog efter min mening være et ganske ubetinget krav til et selskab, at man ikke nøjes med at høre, hvad den ene part siger. Nu erkender jeg, at da min gerning er på et politikammer, er jeg vant til i høj grad at kontrollere; men det må dog overalt være således, at man ikke blankt modtager oplysningerne, men undersøger dem.

Jeg kan med disse bemærkninger henholde mig til min første tale og sige, at vi vil se sagligt på forholdene. Om loven skal have denne form eller en anden, eller der måske slet ikke, som jeg hører ministeren sige, bliver nogen lov, det må vi drøfte i udvalget.

Morten Lange: Den højtærede minister afslørede, at han var tankelæser i det små; man kunne også kalde det programlæser, idet han beklageligvis afslørede, at han samtidig havde været så travlt beskæftiget med at læse tanker og programmer, at han ikke havde hørt, hvad jeg sagde. Det kunne aldrig falde mig ind at stille forslag om at nationalisere SAS; det ved jeg godt vi ingen fuldmagt har til, og derfor gjorde jeg udtrykkelig rede for, at det kunne vi naturligvis ikke vedtage, så ministeren behøver ikke at forklare i detaljer, at det er mindre simpelt.

Hvad jeg derefter præciserede som det, vi fra vor side må mene er den rimelige garanti for at komme videre, er, at statsmagten bør udnytte sin faktiske aktiemajoritet, som enhver anden fornuftig majoritetshaver gør i et aktieselskab, og det er helt klart, at staten allerede i dag har en faktisk aktiemajoritet i DDL — læg mærke til, at jeg siger DDL, for det er det, vi behandler her — og jeg kan ikke se, hvorfor staten ikke skulle benytte den således, som den kan gøre uden på nogen som helst måde at krænke nogen lov eller bestemmelse; jeg kan ikke engang tænke mig, at man kan krænke aftaler ved det.

Jeg vil imidlertid gerne supplere ministerens bemærkning til mig med at gøre opmærksom på, at for mig er det samtidig væsentligt, at der bliver gjort en alvorlig indsats, hvad angår rationaliseringen af SASs centrale opbygningssystem, og at man får tilfredsstillende oplysninger på det punkt, der i væsentlig grad er medbestemmende for, om vi kan gå ind for tanken om at komme videre med denne sag. Dette punkt er blevet uhyre lidt berørt, men jeg anser det for særdeles væsentligt for at komme videre med hele spørgsmålet.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg beklager, hvis jeg ikke helt har forstået, at det ærede medlem ikke i dette